

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

มนุษย์ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อความคิด ความต้องการและอารมณ์ต่าง ๆ ทุกประเทศจึงมีภาษาใช้ระหว่างคนในชาติของตน แต่ในปัจจุบันภาวะทางด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคมทำให้ประเทศทั้งหลายมีความสัมพันธ์กันมากขึ้น มีการติดต่อกันทางด้านการค้า การศึกษา การทหาร ตลอดจนการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมกัน การรู้ภาษาของตนเพียงภาษาเดียวจึงไม่เป็นการเพียงพอ จำเป็นต้องมีภาษากลางหรือภาษาสากลที่เป็นสื่อกลางเพื่อสร้างความเข้าใจอันดีต่อกันระหว่างประเทศ

เป็นที่ยอมรับกันว่าในบรรดาภาษาต่าง ๆ ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลของโลก เป็นภาษากลางสำหรับใช้ติดต่อกันระหว่างนานาชาติและเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ความก้าวหน้าเกี่ยวกับวิทยาการและเทคโนโลยีใหม่ ๆ บุคคลต่าง ๆ จึงเห็นความสำคัญและความจำเป็นของภาษาอังกฤษและมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือเป็นภาษาต่างประเทศกันอย่างแพร่หลายรวมทั้งในประเทศไทยด้วย

การสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันเน้นที่จะให้ผู้เรียนสามารถที่จะสื่อสารได้ในชีวิตจริง เพราะความสามารถในการใช้ภาษาที่สองนั้นมีไว้ด้วยกันเพียงความรู้เกี่ยวกับภาษานั้น หรือการที่สามารถแปลภาษานั้นออกมาเป็นภาษาของตนคำต่อคำ แต่อยู่ที่ความสามารถที่จะใช้ทักษะทางภาษาทั้งสี่อันได้แก่ ฟัง พูด อ่าน และเขียนได้อย่างคล่องแคล่ว สามารถที่จะเข้าใจในสิ่งที่ตนได้อ่านหรือฟัง และสามารถที่จะพูดหรือเขียนออกมาให้ผู้อื่นเข้าใจได้¹ ทั้งนี้ต้องเหมาะสมกับ

¹Rebecca M. Valette, "Evaluating Oral and Written Communication : Suggestion for an Integrated Testing Program," Language Learning 3.(August, 1968) : 111.

สถานการณ์ตลอดจนวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาด้วย ฉะนั้นในการสอนภาษาอังกฤษ จึงมุ่งให้ ผู้เรียนเป็นผู้มีความรู้และทักษะรวม (Integrative skills) เพื่อที่จะใช้ภาษาอังกฤษได้ ดีพอในการสื่อสาร (Communication) เนื่องจากว่าการสอนและการทดสอบมีความสัมพันธ์ กันอย่างใกล้ชิดจนไม่สามารถจะแยกจากกันได้¹ ในการทดสอบก็ควรเน้นการทดสอบความ สามารถหรือสมรรถภาพในการใช้ภาษาหลาย ๆ ด้านในคราวเดียวกัน ไม่ใช่ด้านใดด้านหนึ่ง หรือความรู้เกี่ยวกับองค์ประกอบของภาษา (Elements of language) เรื่องใดเรื่อง หนึ่งเท่านั้น เพื่อสนองจุดประสงค์นี้ จอห์น ออลเลอร์ (John Oller) แนะนำว่า ควรใช้ แบบทดสอบรวม (Integrative tests) ซึ่งได้แก่ แบบทดสอบ โคลซ (Cloze tests) ตามวิธีการโคลซ (Cloze procedure) ของวิลสัน แอล เทย์เลอร์ (Wilson L. Taylor) การเขียนตามคำบอก (Dictation) การเขียนความเรียง (Essay writing) และ การสัมภาษณ์ (Oral interview) เพื่อการทดสอบสมรรถภาพทางภาษา (Language proficiency) ในการสื่อสารซึ่งเป็นขบวนการต่อเนื่องกัน ทั้งนี้อลเลอร์เห็นว่า การ ทดสอบแบบจุดภาษาหรือแบบแยกย่อย (Discrete-point tests) อันได้แก่ แบบทดสอบ เลือกรับ แบบจับคู่ แบบเติมคำ ฯลฯ นั้นมีปัญหาคือ ยากในการเตรียม เสียเวลามาก และ ีความยาก² นอกจากนี้ เคนเนท จี เอทเคน (Kenneth G. Aitken) ได้กล่าวถึงความ คิดเห็นของอลเลอร์ว่าการทดสอบแบบจุดภาษานี้ใช้วัดความรู้หรือทักษะทางภาษาได้เพียงครั้ง ใดครั้งหนึ่งเท่านั้น ซึ่งไม่เหมือนกับแบบทดสอบรวมที่สามารถทดสอบความรู้และทักษะในการใช้ ภาษาได้หลาย ๆ ด้านในคราวเดียวกัน³

¹J.B. Heaton, Writing English Language Tests (London : Longman Group, 1975), p. 1.

²John Oller, "Language Testing Today : An Interview with John Oller," English Teaching Forum 14 (July, 1976) : 22-27.

³Kenneth G. Aitken, "Problems and Alternatives in Proficiency Testing," English Teaching Forum 17 (July, 1979) : 20-23.

ในบรรดาแบบทดสอบรวมทั้งโดยกว้างๆ มาข้างต้น แบบทดสอบโคลซเป็นแบบทดสอบที่บุคคลต่าง ๆ ในวงการการสอนภาษาให้ความสนใจ ทำการทดลองใช้และวิจัยกันมาก และได้ให้คำสนับสนุนว่าเป็นแบบทดสอบที่เชื่อถือได้ มีความแม่นยำ สามารถสร้างและให้คะแนนอย่างยุติธรรม¹ (Objectively) ลักษณะสำคัญของแบบทดสอบชนิดนี้คือ นำข้อความใด ๆ มาให้ผู้สอบอ่านและเติมคำลงในช่องว่างที่เว้นไว้ให้ได้ความต่อเนื่องกับข้อความอื่น ๆ ที่ไม่ได้ตัดออก ทั้งนี้เพื่อความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ทั้งนี้ประสิทธิภาพของการสื่อสารจะประเมินได้จากหน่วยคำที่เติมนั้นว่ามีความถูกต้องเป็นจำนวนเท่าใด หรือใกล้เคียงกับคำเติมมากน้อยเพียงใด

ในขณะที่บุคคลบางกลุ่มในวงการการสอนภาษากำลังสนใจและทดลองใช้วิธีการโคลซอยู่ ก็ยังมีบุคคลในวงการการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือเป็นภาษาต่างประเทศบางคนยังนิยมใช้แบบทดสอบจุดภาษาหรือแบบแยกย่อย (Discrete-point tests) โดยเฉพาะแบบเลือกตอบ (Multiple-choice test) กันอยู่ ส่วนมากใช้ในการทดสอบความเข้าใจ (Comprehension) ในการฟัง พูด อ่าน และเขียน จุดเด่นของแบบทดสอบชนิดนี้คือ ตรวจให้คะแนนง่าย มีความยุติธรรมและประหยัดเวลา² ผู้แต่งข้อสอบสามารถที่จะทดสอบทักษะหรือความรู้เฉพาะอย่างของผู้สอบได้ตรงจุดโดยผู้สอบจะหลีกเลี่ยงเหมือนกับที่ทำได้กับแบบทดสอบขอเขียน (Composition) ไม่ได้ การตอบข้อสอบแบบนี้ก็ทำไ้รวดเร็ว เพราะผู้สอบไม่ต้องคิดหาคำตอบเอง เพียงแต่เลือกเอาคำตอบที่คิดว่าถูกต้องจากข้อเลือกในแบบทดสอบเท่านั้น

¹John R. Bormuth, "Comparable Cloze and Multiple-choice Comprehension Test Scores," Journal of Reading 10 (February, 1967): 291.

²R.J.H. Matthews-Bresky, "Multiple-Choice Language Tests," English Language Teaching Journal 33 (October, 1978) : 51.

ลักษณะทั่วไปของแบบทดสอบเลือกตอบนี้ประกอบด้วยฐานหรือประโยคนำ (Stem or Lead) ซึ่งจะเป็นประโยคคำถาม หรือประโยคที่ไม่สมบูรณ์ก็ได้ และอีกส่วนหนึ่งเป็นส่วนของคำตอบซึ่งมีให้เลือกตั้งแต่ 2 คำตอบขึ้นไป โดยมีคำตอบที่ถูกต้องอยู่เพียงคำตอบเดียว ส่วนที่เหลือเป็นตัวลวง (Distracters) หรือคำตอบที่ผิด (Incorrect responses) เช่น

To walk through water is to _____.

- a. wade
- b. scold
- c. crouch
- d. shrug

เนื่องจากว่าผู้วิจัยมีความเห็นสอดคล้องกับข้อเสนอแนะที่กล่าวมาข้างต้นของอดเลอร์ จึงเห็นว่าควรจะนำแบบทดสอบโคลงมาใช้กับนักเรียนไทย และหาความสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบโคลงและแบบทดสอบเลือกตอบ ถ้าพบว่าแบบทดสอบทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ ก็จะเป็นแนวทางให้ผู้วิจัยและครูผู้สอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย สร้างแบบทดสอบโคลงสำหรับวัดความรู้ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน เพื่อความมีประสิทธิภาพในการเรียนการสอน แทนที่จะใช้แต่แบบทดสอบเลือกตอบซึ่งสร้างยากและเสียเวลามาก อีกประการหนึ่งการวิจัยที่ใช้แบบทดสอบโคลงมาหาความสัมพันธ์กับแบบทดสอบเลือกตอบในการวัดสมรรถภาพในการใช้ภาษาอังกฤษนั้น ยังไม่มีผู้ใดทำในประเทศไทย ที่เคยทำกันก็มักจะเป็นการหาความสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบโคลงกับแบบทดสอบเลือกตอบ เพื่อวัดความเข้าใจในการอ่านเป็นส่วนใหญ่ เช่น ทิมพรณ สมหอม ให้นำแบบทดสอบโคลงมาใช้วัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนระดับประถมแล้วนำมาเปรียบเทียบกับผลจากแบบทดสอบเลือกตอบ¹

¹ทิมพรณ สมหอม, "การใช้ 'วิธีการโคลง' วัดความเข้าใจในการอ่าน"

(วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516).

นิรมล สถิตย์ทอง ไขแบบทดสอบโคลงวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน
ระดับชั้นม.ศ.5 และนำผลมาหาความสัมพันธ์กับผลจากแบบทดสอบเลือกตอบ¹ เป็นต้น
ดังนั้นผู้วิจัยจึงตัดสินใจทำการทดลองหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากแบบทดสอบโคลง
และคะแนนจากแบบทดสอบเลือกตอบเพื่อวัดสมรรถภาพในการใช้ภาษาอังกฤษขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนที่ได้จากการทดสอบแบบโคลงและคะแนนที่
ได้จากการทดสอบแบบเลือกตอบเพื่อวัดสมรรถภาพในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง

ตัวอย่างประชากร

การศึกษครั้งนี้มุ่งศึกษาเฉพาะนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง
ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอกหรือโท ในปีการศึกษา 2524 และได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ทั่วไป 1 (English 111) มาแล้ว จากวิทยาลัยครูในภาคเหนือ 1 แห่ง คือวิทยาลัยครู
อุตรดิตถ์ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 1 แห่ง คือวิทยาลัยครูมหาสารคาม ภาคกลาง 1 แห่ง
คือวิทยาลัยครูเทพสตรี ภาคใต้ 1 แห่งคือ วิทยาลัยครูสุราษฎร์ธานี และกรุงเทพมหานครอีก
1 แห่ง คือ วิทยาลัยครูสวนสุนันทา แห่งละ 40 คน รวมจำนวนนักศึกษาที่เป็นตัวอย่างประชากร
ทั้งสิ้น 200 คน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีได้คำนึงถึงองค์ประกอบอื่น ๆ เช่น เพศ อายุ ความสนใจพิเศษ
ของกลุ่มตัวอย่างประชากร หรือเทคนิควิธีการสอนของผู้สอนแต่อย่างใด ทั้งนี้ถือว่า กลุ่มตัวอย่าง

¹นิรมล สถิตย์ทอง, "การเปรียบเทียบแบบทดสอบโคลงและแบบทดสอบเลือกตอบ
ในการวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชา
มัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516).

ประชากรซึ่งเรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอกหรือโท ต่างก็ได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษทั่วไป (English 111) ซึ่งมีเนื้อหาตลอดจนตำราเรียนอันเดียวกัน

ความจำกัดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้อาจไม่ได้ผลสมบูรณ์เท่าที่ต้องการ เนื่องจากตัวอย่างประชากรบางคนขาดแรงจูงใจในการทำแบบสอบถาม เพราะการทดสอบนี้ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับผลการเรียนภาษาอังกฤษที่ตนกำลังศึกษาอยู่ จึงขาดความระมัดระวังในการทำข้อสอบ ทำข้อสอบไม่เต็มที่ หรือมีการลอกคำตอบของเพื่อน เป็นต้น

ข้อตกลงเบื้องต้น

นักศึกษาที่เป็นตัวอย่างประชากรมีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษในระดับเดียวกัน เพราะสุ่มจากสถาบันต่าง ๆ ที่ใช้หลักสูตรเดียวกัน

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1. ความรู้เกี่ยวกับองค์ประกอบของภาษา (Elements of language) หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับส่วนประกอบที่สำคัญของภาษา 3 ประการคือ เสียง (Phonology) อันเกี่ยวกับการออกเสียง (Pronunciation) การเน้นเสียง (Stress) และการขึ้นลงของเสียง (Intonation) ประการที่สองคือศัพท์ (Vocabulary) อันเกี่ยวกับความหมายของคำและการใช้คำนั้น ๆ ประการสุดท้ายคือ ไวยากรณ์ (Grammar) อันได้แก่แบบแผนหรือกฎเกณฑ์ของภาษา

2. สมรรถภาพในการใช้ภาษาอังกฤษ (English language proficiency) หมายถึง ระดับความสามารถของนักศึกษาในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

3. คำตอบใกล้เคียงหรือเหมาะสม (Acceptable answer) หมายถึง คำที่มีความหมายใกล้เคียงกับคำตอบจริงตามต้นฉบับ (Correct answer) หรือเป็นที่ยอมรับว่าเหมาะสม และถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ที่นักศึกษาใช้เติมลงในช่องว่างที่เว้นไว้ในแบบทดสอบโคลง

4. แบบทดสอบโคลซ หมายถึง แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อวัดสมรรถภาพในการใช้ภาษาอังกฤษตามวิธีการโคลซ กล่าวคือ ตัดคำออกจากข้อความที่ใหญ่ทุก ๆ 7 คำ แล้วเว้นช่องว่างให้ผู้สอบเติมคำที่ตรงกับคำตอบจริงตามต้นฉบับ หรือใกล้เคียงกับคำตอบจริง หรือเป็นที่ยอมรับว่าเหมาะสมและถูกต้องตามหลักไวยากรณ์

5. แบบทดสอบเลือกตอบ หมายถึง แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อวัดสมรรถภาพในการใช้ภาษาอังกฤษ โดยให้เลือกคำตอบที่ถูกต้องจากคำตอบ 4 คำตอบ หรือ 4 ตัวเลือกที่ให้ไว้

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

1. เป็นแนวทางแกยสอนภาษาอังกฤษในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูงในประเทศไทย ในการที่จะปรับปรุงประสิทธิภาพในการเรียนการสอนให้ดีขึ้น
2. เป็นแนวทางแกยสอนภาษาอังกฤษทั่วไปในการทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอน
3. เป็นแนวทางในการศึกษา ค้นคว้า และวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย